

Sygn. akt: KIO 4303/26

POSTANOWENIE
z dnia 14 września 2026 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Justyna Tomkowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału Stron w dniu **14 września 2026 roku**

w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu

31 sierpnia 2026 roku przez wykonawcę **eB2B Service Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie (Odwołujący)**

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – **Skarb Państwa, w imieniu którego postępowanie prowadzi CENTRUM ZASOBÓW CYBERPRZESTRZENI SIŁ ZBROJNYCH z siedzibą w Warszawie**

przy udziale Przystępującego zgłaszającego przystąpienie po stronie Zamawiającego: wykonawcy **Simplifae Poland Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie**

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp;
2. nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnastu tysięcy złotych zero groszy) na rzecz **Odwołującego - eB2B Service Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie** uiszczonej tytułem wpisu od odwołania;
3. znieść w pozostałym zakresie koszty między Stronami.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych**.

Przewodnicząca:

.....

Sygn. akt KIO 4303/26

UZASADNIENIE

Zamawiający: Skarb Państwa, w imieniu którego postępowanie prowadzi CENTRUM ZASOBÓW CYBERPRZESTRZENI SIŁ ZBROJNYCH z siedzibą w Warszawie prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 793 ze zm., dalej: „ustawa Pzp”) pn. „Usługa dostępu do platformy zakupowej (przetargowej)”. Ogłoszenie o zamówieniu opublikowano w dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod nr OJ S 60/2026 26/03/2026 z dnia 26.03.2026 r.

Dnia 31 sierpnia 2026 roku do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie, na podstawie art. 513 pkt 1 i pkt 2 ustawy Pzp odwołanie złożył wykonawca eB2B Service Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie, dalej jako „Odwołujący”.

Powiadomienie o czynności stanowiącej podstawę do złożenia odwołania zostało opublikowane w dniu 21 sierpnia 2026 roku (informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej i odrzuceniu oferty Odwołującego), zatem odwołanie złożono z zachowaniem ustawowego terminu. Kopia odwołania została przekazana Zamawiającemu. Odwołujący uścił wpis w wymaganej wysokości.

Odwołanie złożono wobec czynności i zaniechań Zamawiającego polegających na:

1) czynności odrzucenia oferty Odwołującego;

ewentualnie:

2) zaniechania wezwania Odwołującego do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych,

3) czynności wyboru oferty Simplifae Poland S.A. jako najkorzystniejszej;

4) zaniechania odrzucenia oferty Simplifae Poland S.A.;

ewentualnie:

5) zaniechania wezwania Simplifae Poland S.A. do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych.

6) w przypadku uznania, że oferta Odwołującego oraz Simplifae Poland S.A. podlegają odrzuceniu – zaniechaniu unieważnienia postępowania wobec braku ofert niepodlegających odrzuceniu.

Odwołujący zarzucał Zamawiającemu naruszenie przepisów Pzp:

1) Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp i art. 112 ust. 1 Pzp przez bezpodstawne odrzucenie oferty Odwołującego jako oferty wykonawcy niespełniającego warunku udziału w postępowaniu, mimo że złożone dokumenty podmiotowe oraz odpowiedzi podmiotów, na rzecz których usługi były realizowane potwierdzały spełnienie warunku, zaś Zamawiający dokonał oceny tych dokumentów w sposób dowolny, zawężający i sprzeczny z treścią warunku oraz wyjaśnień SWZ.

2) Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp w zw. z art. 128 ust. 5 Pzp, art. 20 ust. 1 Pzp oraz art. 16 pkt 1–3 Pzp przez pominięcie albo dowolną ocenę pisemnych informacji uzyskanych przez Zamawiających zamówień referencyjnych Odwołującego: COAR i PSE S.A. w trybie art. 128 ust. 5 Pzp, mimo że informacje te potwierdzały okoliczności istotne dla oceny spełniania warunku udziału przez Odwołującego;

3) Art. 128 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp przez zaniechanie wezwania Odwołującego do wyjaśnienia lub uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, jeżeli Zamawiający powziął wątpliwości co do ich treści lub uznał, że warunek nie został jednoznacznie wykazany;

4) Art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp w zw. z art. 3 ust. 1 u.z.n.k. i art. 16 pkt 1–3 Pzp przez bezpodstawne uznanie, że oferta Odwołującego została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji, mimo że Zamawiający nie wykazał podania przez Odwołującego informacji nieprawdziwych ani działania zmierzającego do wprowadzenia Zamawiającego w błąd;

5) art. 20 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp, art. 128 ust. 5 Pzp, art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp, art. 253 ust. 1 Pzp przez naruszenie zasady pisemności i przejrzystości postępowania, polegające na dokonaniu czynności odrzucenia oferty Odwołującego

w sposób sprzeczny z pisemnie utrwalonym materiałem zgromadzonym przez Zamawiającego w toku postępowania, w szczególności z odpowiedziami COAR i PSE S.A. udzielonymi na wniosek Zamawiającego w trybie art. 128 ust. 5 Pzp które potwierdzały okoliczności istotne dla oceny spełniania warunku udziału, przy jednoczesnym niewyjaśnieniu w uzasadnieniu odrzucenia, dlaczego Zamawiający odmówił tym pisemnym potwierdzeniom wiarygodności i zastąpił je własnymi, nieudokumentowanymi albo sprzecznymi z treścią tych dokumentów ustaleniami.

6) art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp oraz art. 109 ust. 2 Pzp przez zastosowanie art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp jako obejścia niezastrzeżonych

w postępowaniu fakultatywnych przesłanek wykluczenia;

7) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp w zw. z art. 112 ust. 1 Pzp, art. 16 pkt 1–3 Pzp oraz art. 239 ust. 1 Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty Simplifae Poland S.A., mimo że wykonawca ten nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu w zakresie zdolności technicznej lub zawodowej, ponieważ złożone przez niego referencje oraz informacje uzyskane przez Zamawiającego oraz Odwołującego od podmiotów na rzecz których usługi świadczone nie potwierdzają wykonania lub wykonywania co najmniej 5 usług spełniających łącznie wymagania opisane w lit. a–d warunku.

8) art. 16 pkt 1–3 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp, art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz art. 239 ust. 1 Pzp przez dokonanie oceny podmiotowych środków dowodowych Simplifae Poland S.A. według odmiennego standardu niż standard zastosowany wobec Odwołującego, a w konsekwencji przez wybór oferty Simplifae Poland S.A. jako najkorzystniejszej, mimo że dokumenty złożone przez tego wykonawcę oraz informacje uzyskane przez Zamawiającego od podmiotów na rzecz których usługi świadczone a także uzyskane przez Odwołującego nie potwierdzają spełniania warunku udziału w postępowaniu. Zamawiający przyjmując wobec Odwołującego rygorystyczną metodologię oceny, zgodnie z którą bezpodstawnie przypisał mu działanie w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji zaniechał zastosowania tej samej metodologii wobec Simplifae Poland S.A., mimo że w dokumentach tego wykonawcy występują daleko idące braki i wątpliwości.

W konsekwencji Zamawiający naruszył zasadę równego traktowania wykonawców, zasadę przejrzystości i zasadę proporcjonalności, ponieważ wobec Odwołującego przyjął, że wątpliwości interpretacyjne co do zakresu usług referencyjnych uzasadniają odrzucenie oferty, natomiast wobec Simplifae Poland S.A. zaakceptował dokumenty, które wprost przeczą spełnieniu warunków udziału w postępowaniu.

Zarzut ewentualny – naruszenie:

9) art. 128 ust. 1, ust. 4 i ust. 5 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp przez zaniechanie wezwania Simplifae Poland S.A. do wyjaśnienia lub uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych w zakresie usług, których referencje lub odpowiedzi podmiotów, na rzecz których usługi świadczone, nie potwierdzały spełnienia wszystkich elementów warunku udziału.

10) art. 255 pkt 2 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp i 226 ust. 1 pkt 7 Pzp przez zaniechanie unieważnienia

postępowania w sytuacji, w której przy przyjęciu stanowiska Zamawiającego co do odrzucenia oferty Odwołującego oraz przy prawidłowej ocenie oferty Simplifae Poland S.A. jako podlegającej odrzuceniu w postępowaniu nie pozostałaby żadna oferta niepodlegająca odrzuceniu.

Odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania w całości oraz nakazanie Zamawiającemu:

- 1) Unieważnienia czynności wyboru oferty Simplifae Poland S.A. jako najkorzystniejszej;
- 2) Unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego;
- 3) Powtórzenia czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego i ew wezwanie do wyjaśnień lub uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych w zakresie spełniania warunku udziału,
- 4) Odrzucenia oferty Simplifae Poland S.A.; ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia żądania z pkt 4,
- 5) Wezwania Simplifae Poland S.A. do wyjaśnień lub uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych w zakresie usług, których referencje lub odpowiedzi podmiotów, na rzecz których usługi świadczone nie potwierdzają spełnienia wszystkich elementów warunku udziału; ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia żądania z pkt 1, 2 i 3:
- 6) Unieważnienia postępowania.

Odwołujący wskazał, że jego oferta powinna zostać uznana za najkorzystniejszą spośród ofert złożonych w postępowaniu, jednakże w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp została błędnie odrzucona. Odwołujący ma interes

w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, jednocześnie zaś w wyniku opisanych czynności Zamawiającego naruszających przepisy ustawy Pzp może ponieść szkodę polegającą na utracie zysku wynikającego z pozyskania i realizacji przedmiotowego zamówienia.

Pomiędzy działaniem Zamawiającego a potencjalną szkodą Odwołującego występuje oczywisty i adekwatny związek przyczynowy.

Skład orzekający Krajowej Izby Odwoławczej, wyznaczony do rozpoznania niniejszej sprawy odwoławczej ustalił i zważył, co następuje:

Odwołujący wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej. Odwołanie nie zawierało braków formalnych.

Zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego złożył wykonawca Simplifae Poland Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie.

Izba potwierdziła skuteczność zgłoszenia i dopuściła Wykonawcę jako Przystępującego. Przystępujący w stanowisku procesowym wnosił o oddalenie odwołania w całości.

W dniu 11 września 2026 roku Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której zawiadomił, że w dniu 8 września 2026 r. unieważnił postępowanie. Informację o unieważnieniu postępowania zamieszczono na stronie internetowej prowadzonego postępowania, pod adresem: <https://platformazakupowa.pl/transakcja/1284776>

Wskazana nowa czynność Zamawiającego podjęta w dniu 8 września 2026 r., dokonana po wniesieniu odwołania, uczyniła zarzuty podniesione przez Odwołującego, bezprzedmiotowymi z uwagi na unieważnienie postępowania. W konsekwencji zaskarżona czynność pozostaje bez wpływu na wynik postępowania, o którym mowa w przepisie art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp. Dla uwzględnienia odwołania konieczne jest zaistnienie naruszenia przepisów, które ma, albo może mieć, wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego - zgodnie bowiem z treścią 554 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia

Ustawodawca nie wprowadził konieczności zawieszenia czynności w przetargu, pozostawiając w tym zakresie swobodę Zamawiającemu, który - zarówno z własnej inicjatywy, jak i w wyniku analizy postawionych mu zarzutów - jest uprawniony do autokontroli swoich działań w postępowaniu.

Unieważnienie postępowania przesądza o bezzasadności odwołania, skoro odwołanie dotyczy czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w postępowaniu, która została unieważniona. Zauważenia wymaga, że przestał bowiem istnieć przedmiot zaskarżenia,

a w konsekwencji orzekanie co do czynności lub zaniechań, które utraciły swój byt, jest bezprzedmiotowe.

Dodatkowo Zamawiający wskazał, że zgodnie z art. 552 ust. 1 ustawy Pzp, Izba nie orzeka według stanu faktycznego i prawnego obowiązującego w dacie wniesienia odwołania, a zobligowana jest uwzględnić zmiany, które

nastąpiły od momentu wniesienia środka zaskarżenia do momentu zamknięcia rozprawy. Ponadto stan rzeczy, o którym mowa

w przepisie art. 552 ust. 1 ustawy Pzp należy interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, to jest obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia (zob. wyrok SN z 25.06.2015 r., V CSK 535/14). Powyższe znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie Izby np. postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 12 grudnia 2022 r. sygn. akt KIO 2557/22; postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2 grudnia 2022 r. sygn. akt KIO 3052/22; postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 12 kwietnia 2023 r. sygn. akt KIO 905/23; postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 czerwca 2023 r. sygn. akt KIO 1557/23; postanowienie z dnia 24 stycznia 2024 r. sygn. akt KIO 118/24; postanowienie z dnia 7 marca 2024 r. sygn. akt 650/24; postanowienie z dnia 10 kwietnia 2024 r. sygn. akt 1035/24; postanowienie z dnia 19 sierpnia 2024 r. sygn. akt KIO 2819/24; postanowienie z dnia listopada 2024 r. sygn. akt KIO 4071/24; postanowienie z dnia 9 stycznia 2025 r. sygn. akt KIO 4706/24.

W dniu 11 września 2026 roku Odwołujący złożył wniosek o umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2) ustawy Pzp.

Odwołujący podał, że wniósł odwołanie wobec czynności Zamawiającego, zarzucając w szczególności dokonanie:

- wyboru oferty Przystępującego,
- odrzucenia oferty Odwołującego,
- zaniechania wezwania Odwołującego do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych,
- zaniechania wezwania Przystępującego do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych.

Zarzuty odwołania dotyczyły czynności rozstrzygnięcia postępowania – wyboru oferty najkorzystniejszej z dnia 21.08.2026 r.

Dnia 04.09.2026 r. Zamawiający unieważnił zaskarżoną odwołaniem czynność wyboru najkorzystniejszej i przystąpił do ponownej oceny ofert, o czym powiadomił Wykonawców.

Poza przekazaniem Odwołującemu zawiadomienia o unieważnieniu zaskarżonego odwołaniem wyboru Zamawiający pismem z dnia 08.09.2026 r. dokonał ponownego rozstrzygnięcia postępowania dokonując tym razem czynności odrzucenia obu ofert (Odwołującego i Przystępującego) i unieważnienia postępowania z braku ważnych ofert.

W związku z powyższym wobec dokonania przez Zamawiającego czynnością z dnia 04.09.2026 r. unieważnienia zaskarżonej odwołaniem czynności Zamawiającego pierwszego rozstrzygnięcia postępowania brak jest sporu, który KIO mogłaby rozstrzygnąć w ramach prowadzonego postępowania odwoławczego a zatem postępowanie odwoławcze stało się bezprzedmiotowe.

W tym stanie rzeczy wobec spełnienia hipotezy normy wynikającej art. 568 pkt 2 ustawy zaszła podstawa do umorzenia postępowania, co znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie Izby np. Postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 12 grudnia 2022 r. sygn. akt KIO 2557/22; Postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2 grudnia 2022 r. sygn. akt KIO 3052/22; Postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 12 kwietnia 2023 r. sygn. akt KIO 905/23; Postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 czerwca 2023 r. sygn. akt KIO 1557/23; Postanowienie z dnia 24 stycznia 2024 r. sygn. akt KIO 118/24; Postanowienie z dnia 7 marca 2024 r. sygn. akt 650/24; Postanowienie z dnia 10 kwietnia 2024 r. sygn. akt 1035/24; Postanowienie z dnia 19 sierpnia 2024 r. sygn. akt KIO 2819/24; Postanowienie z dnia listopada 2024 r. sygn. akt KIO 4071/24; Postanowienie z dnia 9 stycznia 2025 r. sygn. akt KIO 4706/24.

Wobec tego zaistniały w ocenie Odwołującego przesłanki określone w art. 568 pkt 2 Pzp, które nakładają na Izbę powinność umorzenia postępowania odwoławczego.

Mając na uwadze powyższe, Odwołujący wnosil o umorzenie postępowania odwoławczego.

Mając na uwadze powyższe, Izba zważyła co następuje:

W ocenie Izby w przedmiotowej sprawie, w związku z dokonanymi czynnościami Zamawiającego może znaleźć zastosowanie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp, zgodnie z którym Izba umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny *Podstawą do umorzenia postępowania jest również stwierdzenie przez Izbę, że postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne. Ustawodawca nie doprecyzował, o jakie sytuacje chodzi. Z pewnością dyspozycją przepisu objęte będą sytuacje utraty bytu prawnego przez stronę odwołania, na skutek likwidacji lub śmierci odwołującego. Wydaje się również, że podstawa umorzenia zaistnieje, jeśli zamawiający przed zakończeniem rozprawy unieważni postępowanie, wówczas spór stanie się bezprzedmiotowy, a ewentualnemu zaskarżeniu w drodze odwołania będzie podlegała nowa czynność zamawiającego.*” (Komentarz Prawo Zamówień Publicznych, pod red. Marzeny Jaworskiej, Wydawnictwo C. H. Beck, W-wa 2021, str. 1236).

W ocenie Izby do takich sytuacji zalicza się również sytuacja, która zaistniała

w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz postępowaniu odwoławczym.

Zamawiający dokonał modyfikacji czynności podjętych w postępowaniu o udzielenie zamówienia, które stanowiły podstawę do złożenia odwołania. Zamawiający unieważnił czynność wyboru oferty najkorzystniejszej i oświadczył, że dokona ponownego badania

i oceny ofert. Następnie Zamawiający dokonał odrzucenia oferty Przystępującego

i unieważnił całe prowadzone postępowanie, podtrzymując decyzję o odrzuceniu oferty Odwołującego. Warto podkreślić, iż odwołanie zawierało zarzuty żądanie ewentualne skierowane wobec zaniechania unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Zatem przed wyznaczeniem posiedzenia i rozprawy przed Izłą nie istniały już czynności, do których odnosiły się zarzuty odwołania i których prawidłowość kwestionował Odwołujący. Dla składu orzekającego Izby oznacza to weryfikację (autokontrolę) wszystkich czynności, które dotychczas podjął w postępowaniu Zamawiający. Autokontrola ta częściowo pokrywa się z żądaniami i zarzutami odwołania, a jednocześnie sprawia, że Izba nie może dokonać kontroli czynności unieważnionych przez Zamawiającego po wyeliminowaniu ich z obrotu prawnego.

Dalej dostrzeżenia wymaga, że w momencie orzekania przez Izbę nie istniał substrat odwołania, będący podstawą korzystania ze środków ochrony prawnej przez Odwołującego.

A jednocześnie z dniem anulowania określonych czynności, otwierał się wykonawcom ponownie termin na wniesienie odwołania odnoszącego się do nowych czynności Zamawiającego. Zwrócić uwagę należy, iż umorzenie przez Izbę postępowania odwoławczego miało miejsce na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp. Dlatego też Wykonawcy (w tym obecnie Przystępujący) będą, w ocenie Izby, uprawnieni kwestionować wyniki ponownego badania i oceny ofert. Odwołanie nie było rozpoznawane przez Izbę merytorycznie, Izba nie oceniała, czy oferta Przystępującego podlega odrzuceniu. Podobnie ocenić należy sytuację Odwołującego i decyzję o odrzuceniu jego oferty. Skoro Zamawiający dokonał korekty czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, co w konsekwencji doprowadziło do decyzji o unieważnieniu całego postępowania, to Izba nie dokonała oceny merytorycznej prawidłowości oferty Odwołującego.

Aby Izba mogła rozpoznać wniesione odwołanie – musi ono dotyczyć czynności Zamawiającego (art. 513 pkt 1 ustawy Pzp). Zatem na moment wniesienia odwołania musi istnieć substrat zaskarżenia, będący podstawą dla wykonawcy do wniesienia środka ochrony prawnej. W niniejszej sprawie niewątpliwie substratem zaskarżenia była czynność Zamawiającego polegająca na wyborze oferty najkorzystniejszej i odrzuceniu oferty Odwołującego, zaniechaniu odrzucenia oferty Przystępującego i zaniechaniu unieważnienia postępowania.

Następnie dostrzeżenia wymaga, iż zgodnie z treścią art. 552 ust. 1 ustawy Pzp Izba wydając orzeczenie bierze pod uwagę stan rzeczy ustalony na moment zamknięcia postępowania odwoławczego. Ustawodawca przewidział zatem sytuację, w której może dojść do zmian w toku postępowania o udzielenie zamówienia – co Izba zobowiązana jest uwzględnić wydając orzeczenie w sprawie w toku postępowania przed Izłą. Zauważenia również wymaga, że przepisy ustawy nie zobowiązują Zamawiającego do zawieszenia postępowania o udzielenie zamówienia, wobec wniesionego odwołania.

Izba wskazuje, że treść art. 552 ust. 1 ustawy Pzp, podobnie jak w przypadku art. 316 § 1 kpc, w myśl którego podstawą wydania przez sąd wyroku jest stan rzeczy istniejący

w chwili zamknięcia rozprawy – nakazuje uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego

w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto stan rzeczy - o którym mowa jest

w przepisie art. 552 ust. 1 ustawy Pzp - należy analogicznie - jak w art. 316 § 1 kpc - interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, tj. obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia

(wyrok SN z 25.06.2015 r., sygn. akt: V CSK 535/14, wyrok Sądu Apelacyjnego ze Szczecina z 13.09.2018 r., sygn. akt: I Aga 159/18).

Rolą ustalenia stanu rzeczy na moment zamknięcia postępowania odwoławczego jest uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Izba jest więc w takim przypadku zobowiązana uwzględnić czynności Zamawiającego, które miały miejsce po wniesieniu odwołania, do czasu wydania orzeczenia w sprawie.

Skoro Zamawiający dokonał nowych czynności, tym samym czynność stanowiąca podstawę wniesienia środka ochrony prawnej przestała istnieć. Zaskarżenie czynności, która

w kształcie wskazanym w odwołaniu już nie istnieje, nie daje podstaw Izbie do stwierdzenia naruszenia przepisów przez Zamawiającego i nie może być podstawą do wydania orzeczenia merytorycznego. Uznać w takiej sytuacji w ocenie składu orzekającego Izby należy, iż prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego jest bezcelowe, czyli jak stanowi przepis ustawy Pzp – zbędne. Jest to przesłanka umożliwiająca umorzenie postępowania odwoławczego i zdaniem Izby może być ona wykorzystywana właśnie

w podobnych sytuacjach. W innym wypadku bowiem odwołanie podtrzymywane przez Odwołującego podlegałoby oddaleniu jako bezzasadne wobec nieistniejącej czynności Zamawiającego. Orzekanie przez Izbę wobec nowych czynności Zamawiającego nie może mieć miejsca, gdyż wykraczałoby poza ramy postępowania odwoławczego, które wyznacza treść wniesionego odwołania. Jednocześnie wynik czynności ponowionych przez Zamawiającego będzie stanowił podstawę do korzystania ze środków prawnych przez Wykonawców po jego ogłoszeniu w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

W konsekwencji mając na względzie okoliczności niniejszej sprawy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie przepisu art. 568 pkt 2 ustawy Pzp, umarzając postępowanie odwoławcze.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 Pzp w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437) z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne, koszty o których mowa w § 5 pkt 2, znosi się wzajemnie.

Na podstawie art. 574 Pzp Izba orzekła o dokonaniu zwrotu Odwołującemu uiszczonego wpisu, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Izba na podstawie art. 568 pkt 2) ustawy Pzp umorzyła postępowanie odwoławcze, orzekając w formie postanowienia na podstawie art. 553 zd. 2 ustawy Pzp.

Przewodnicząca:.

.....